

Eelotsuse küsimus

Kas protokolliga (nr 7) Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide kohta, eelkõige selle artikliga 14, töötajatele või füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes töötavad või on pensionärid, kohaldatava sotsiaalkindlustusskeemi ühtsuse põhimõttega ja lojaalse koostöö põhimõttega, nagu see tuleneb Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikest 3, on vastuolus see, kui liikmesriik kehtestab riiklikus sotsiaalkindlustusskeemis maksustamise kohustuse ja nõuab sotsiaalkindlustusmaksete tasumist ametniku suhtes, kes lisaks oma tööle Euroopa institutsioonis tegeleb viimase loal kõrvaltööna õpetamisega, kui sellele ametnikule kehtib personalieeskirjade alusel juba Euroopa Liidu institutsioonide ühine sotsiaalkindlustusskeem?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 28. märtsil 2023 – Agentsia po vpisvaniyata versus OL

(Kohtuasi C-200/23, Agentsia po vpisvaniyata)

(2023/C 223/20)

Kohtumenethuse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Agentsia po vpisvaniyata

Vastustaja kassatsioonimenetluses: OL

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/101/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et viidatud säte kohustab liikmesriiki lubama avalikustada äriühingu põhikirja, mille registreerimine on äriseadustiku (Targovski zakon) artikli 119 kohaselt kohustuslik, kui lisaks nende osanike nimedele, kes kuuluvad avalikustamisele äriregistri ja mittetulundusühingutest juriidiliste isikute registri seaduse (Zakon za targovskia registar i registara na yuriditcheskite litsa s nestopanska tsel) artikli 2 lõike 2 alusel, sisaldab põhikiri ka muid isikuandmeid? Sellele küsimusele vastamisel tuleb silmas pidada, et registreerimise amet on avaliku sektori asutus, mille vastu võib Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tugineda direktiivi vahetult kohaldatavatele sätetele (7. septembri 2006. aasta kohtuotsus Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, võib eeldada, et põhikohtuasja aluseks olevatel asjaoludel on isikuandmete töötlemine registreerimise ameti poolt vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks või vastutava töötaja avaliku võimu teostamiseks määruse (EL) 2016/679⁽²⁾ artikli 6 lõike 1 punkti e tähenduses?
3. Kas juhul, kui kahele esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, tuleb pidada lubatavaks sellist riigisisest õigusnormi nagu äriregistri ja mittetulundusühingutest juriidiliste isikute registri seaduse (Zakon za targovskia registar i registara na yuriditcheskite litsa s nestopanska tsel) artikli 13 lõige 9 – mille kohaselt tuleb juhul, kui taotluses või sellega seotud dokumentides esitatakse isikuandmeid, mida seadus ei nõua, eeldada, et isikud, kes need andmed esitasid, on andnud ametile nõusoleku andmete töötlemiseks ja üldsusele kättesaadavaks tegemiseks –, millega on olenemata määruse (EL) 2016/679 põhjendustest 32, 40, 42, 43 ja 50 täpsustatud direktiivi 2009/101/EÜ artikli 4 lõike 2 kohast võimalust „avaldada vabatahtlikult“ ka isikuandmeid?

4. Kas selleks, et liikmesriigid saaksid täita direktiivi 2009/101/EÜ artikli 3 lõikes 7 sätestatud kohustust võtta vajalikke meetmeid, et vältida lahknevusi lõike 5 kohaselt avaldatu ja registris või toimikus sisalduva vahel ning võtta arvesse kolmandate isikute huve tutvuda äriühingu põhidokumentide ja äriühingut puudutava muu teabega, mida on nimetatud direktiivi põhjenduses 3, on lubatavad riigisisese õigusnormid, mis näevad ette menetluskorra (taotlusvormid, koopiade esitamine dokumentidest, milles on isikuandmed muudetud loetamatuks), mille kohaselt kasutab füüsiline isik talle määruse (EL) 2016/679 artiklist 17 tulenevat õigust nõuda vastutavalt töötlejalt oma isikuandmete viivitamatut kustutamist, kui isikuandmed, mille kustutamist nõutakse, on osa üldsusele avalikustatud (avaldatud) dokumentidest, mille on vastutavale töötlejale sarnase menetluskorra alusel esitanud teine isik, kes on selle toiminguga kindlaks määranud ka tema algatatud töötlemise eesmärgi?
5. Kas põhikohtuasja aluseks olevas olukorras tegutseb registrite amet seoses isikuandmetega ainult vastutava töötlejana või on ta ka nende andmete vastuvõtja, kui avalikustamiseks esitatud dokumentide osaks olevate andmete töötlemise eesmärgid on kindlaks määranud teine vastutav töötleja?
6. Kas füüsilise isiku omakäeline allkiri kujutab endast teavet tuvastatud füüsilise isiku kohta ja/või on hõlmatud mõistega „isikuandmed“ määruse (EL) 2016/679 artikli 4 lõike 1 tähenduses?
7. Kas määruse (EL) 2016/679 artikli 82 lõikes 1 sisalduvat mõistet „mittevaraline kahju“ tuleb tõlgendada nii, et mittevaralise kahju olemasolu eeldab tuntavalt ebasoodsamasse olukorda sattumist ja isiklike huvide objektiivselt tajutavat kahjustamist, või on selleks piisav, et tulenevalt isikuandmete avaldamisest äriregistris kaotab andmesubjekt vaid lühiajaliselt ainuõiguse oma isikuandmete kasutamise üle, mis ei tekita andmesubjektile mingeid tuntavaid ega kahjulikke tagajärgi?
8. Kas riiklikuks järelevalveasutuseks oleva isikuandmete kaitse komisjoni (Komisia za zashtita na lichnite danni) poolt määruse (EL) 2016/679 artikli 58 lõike 3 punkti b alusel esitatud arvamust nr 01-116(20)/01.02.2021, mille kohaselt ei ole registrite ametil õiguslikku võimalust ega õigust omal algatusel või andmesubjekti taotluse alusel piirata juba avalikustatud andmete töötlemist, võib õiguspäraselt lugeda tõendiks määruse (EL) 2016/679 artikli 82 lõike 3 tähenduses selle kohta, et registrite amet ei ole mingil viisil vastutav füüsilisele isikule kahju tekitanud olukorra eest?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/101/EÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks asutamislepingu artikli 48 teises lõigus osutatud äriühingutelt nõuavad, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks (ELT 2009, L 258, lk 11).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 7. aprillil 2023 – „Toplofikatsia Sofia“ EAD

(Kohtuasi C-222/23, Toplofikatsia Sofia)

(2023/C 223/21)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonen sad

Põhikohtuasja pooled

Avaldaja maksekäsmenetluses: „Toplofikatsia Sofia“ EAD

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EÜ) nr 1215/2012 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (¹) artikli 62 lõiget 1 koostoimes ELTL artikli 18 esimese lõigu ja artikliga 21 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, et füüsilise isiku „elukoha“ mõiste tuleneb riigisisestest õigusnormidest, mis näevad ette, et selle riigi kodanikel, kelle kohtu poole on pöördunud, on alaline aadress alati selles riigis ja seda ei saa üle viia mõnda teise Euroopa Liidu liikmesriiki?